

Griffie nr.	2
Not.nr. ME66.15.1312-01	<u>CORRECTIONELE RECHTBANK TE MECHELEN</u> <u>Openbare terechtzitting van 16 november 2005.</u>

De Rechtbank van eerste aanleg te Mechelen, 11 e kamer, rechtsprekend in correctionele zaken, wijst het volgende vonnis :

Inzake van het Openbaar Ministerie :

tegen :

1 geboren leraar,
wonende te

2. , geboren te
hovenierster, wonende te

beiden bijgestaan door Mr. loco Mr. advocaat
te

VERDACHT VAN :

de eerste en de tweede :

a. om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben

b. om, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden

c. om, door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, dit misdrijf rechtstreeks uitgelokt te hebben

d. om, hetzij door woorden in openbare bijeenkomsten of plaatsen gesproken, hetzij door enigerlei geschrift, drukwerk, prent of -zinnebeeld, aangeplakt, rondgedeeld of verkocht, te koop geboden of openlijk tentoongesteld, het feit rechtstreeks uitgelokt te hebben

te ononderbroken tussen 13 december 2000 en 6 februari 2002

In overtreding met artikelen 2, 99, 146, 147, 149, 153, 160, 161, 171, 197 en 204 van het Decreet dd. 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd door de artikelen 16, 36, 38 en 64 van het Decreet van 26 april 2000 de bij de artikelen 99 en 101 bepaalde handelingen, werken of wijzigingen hetzij zonder voorafgaande vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden op een terrein

- zijnde een perceel grond
- gelegen te
- grootte 3.058 m²
- ingeschreven op het kadaster te
- onder
- eigendom van

namelijk door het heropbouwen van een woning door het aanbrengen van een volledig nieuwe dakconstructie, het oprichten van nieuwe buitenmuren en het leggen van welfsels en deze werken verder in stand gehouden te hebben.

Gezien de overschrijving van de dagvaarding ten kantore van hypotheekbewaring te dd. 5 juni 2002 nr.

Gelet op de processtukken;

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering;

Gehoord beide beklaagden in hun middelen van verdediging;

De tenlastelegging

De rechtbank preciseert en actualiseert de tenlastelegging als volgt :

“Te ononderbroken tussen 13 december 2000 en 27 februari 2001

In overtreding met artikelen 2, 99, 146, 147, 149, 153, 160, 161, 171, 197 en 204 van het Decreet dd. 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd door de artikelen 16, 36, 38 en 64 van het Decreet van 26 april 2000 de bij de artikelen 99 en 101 bepaalde handelingen, werken of wijzigingen hetzij zonder voorafgaande vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet op een terrein :

- zijnde een perceel grond
- gelegen te
- grootte 3.058 m²
- ingeschreven op het kadaster te
- onder
- eigendom van

namelijk door het heropbouwen van een woning door het aanbrengen van een volledig nieuwe dakconstructie, het oprichten van nieuwe buitenmuren en het leggen van welfsels en deze werken verder in stand gehouden te hebben”

De overschrijving in de registers van de hypotheekbewaarder

De overschrijving van de dagvaarding in de registers van de hypotheekbewaarder te _____ werd uitgevoerd op 5 juni 2002.

Het argument van de verdediging faalt naar recht. Uit stuk 54 van de bundel blijkt de overschrijving van de dagvaarding.

Niets weerhoudt de raadsman van de verdediging om de registers van de hypotheekbewaarder te raadplegen.

Het verzoek tot opschorting van de behandeling van de zaak

Gedaagden menen dat de strafprocedure dient te worden opgeschort.

Er bestaat geen enkele reden om de strafprocedure op te schorten. Gedaagden werden behoorlijk gedagvaard en de dagvaarding werd overgeschreven ten kantore van de hypotheekbewaarder.

De strafbare feiten staan in de dagvaarding gedetailleerd omschreven en de incriminatieperiode is nauwkeurig bepaald.

De rechter is terzake de herstelmaatregelen geenszins verplicht rekening te houden met een hangende administratieve of administratief-rechtelijke procedure - enkel de situatie op het ogenblik van de uitspraak telt (zie D’Hooghe, D., “De herstelmaatregelen inzake stedenbouw”, *R.W.*, 1988-89, 1004 en Antwerpen, 9^e. Kamer, 3 november 1999).

In het verleden werden met betrekking tot de onderhavige overtredingen tal van regularisatieverzoeken door de bevoegde overheid geweigerd .

De onderhavige vervolging is in casu gebaseerd op de niet-naleving van de vergunningsplicht, zodat dient te worden vastgesteld dat de thans nog lopende administratieve procedure(s) (bvb. om een nieuwe vergunning te bekomen) geen rechtstreekse of onrechtstreekse invloed heeft (of hebben) op de strafvervolging, noch op de feiten van de tenlasteleggingen en dat een administratieve procedure de strafbare feiten van de tenlasteleggingen niet kunnen rechtvaardigen of verschonen (zie Antwerpen, 9^e. Kamer, 3 november 1999).

Geenszins vormen administratieve of administratief-rechtelijke procedures een wettig beletsel om de strafvordering uit te oefenen of om de zaak ten gronde te behandelen. Een mogelijk onwettige weigering tot regularisatie is zelfs voor de strafvordering en het hieraan gekoppeld herstel irrelevant (zie Cass., 11 december 2001, _____ en _____ Raadsheer in het Hof van

Cassatie, “*Gevolgen van de onwettigheid van een administratief besluit. Tegenstelbaarheid. Vernietiging door de Raad van State versus art. 159 GW*”, Belgische Vereniging voor Milieurecht vzw).

Van zodra de rechter de strafbare schuld van de vervolgte personen heeft bepaald en heeft vastgesteld dat de werken tot op heden niet gedekt zijn door een uitvoerbare stedenbouwkundige vergunning, is de zaak zowel m.b.t. de straf als het herstel “in staat van wijzen” en dient de rechter onverkort uitspraak te doen. Een hangende administratieve procedure vormt geen wettig beletsel om de zaak ten gronde te behandelen noch om de strafvordering uit te oefenen (zie Antwerpen, 9^e kamer, 3 november).

Als besluit dient gesteld te worden dat indien zowel de schuld van de verdachten als de actuele vergunningstoestand vaststaat, de zaak in staat van wijzen is en de rechter zonder verwijl een vonnis dient te vellen (zie DE SWAEF, M., *Over rechtsweigeren*, noot onder Antwerpen, 16 januari 1986, R.W., 1986-1987).

De rechter mag zijn uitspraak niet uitstellen in afwachting van het afronden van hangende of nog op te starten administratieve procedures en / of (al dan niet concrete) planologische initiatieven. De gedaagde die wetens en willens deelneemt aan een bouw misdrijf, dient te beseffen dat hij (of zij) zich blootstelt aan de door de wet voorziene bestraffing.

Het argument van de verdediging faalt naar recht.

De vergunningsplicht

De werken die gedaagden hebben uitgevoerd, kunnen niet begrepen worden onder instandhoudingswerken (zie art. 99 par. 1 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening). De door beklaagden uitgevoerde werken zijn ongetwijfeld vergunningsplichtig (zie de diverse foto's in het dossier – stuk 33).

Het argument van de verdediging faalt naar recht.

Het strafbaar opzet

Eenieder wordt geacht de wet te kennen. Het niet kennen van de wet vormt geen rechtvaardigingsgrond of schuld uitsluitingsgrond.

De miskennis van de wet (in de materiële betekenis van het woord) gebeurde in casu wetens en willens.

Het argument van de verdediging faalt naar recht.

Het strafbaar feit

Gelet op de gegevens van het strafonderzoek acht deze Rechtbank het strafbaar feit onder de tenlastelegging afdoende naar recht bewezen en staat het vast dat de beklaagden op de vermelde plaats en gedurende de weerhouden incriminatieperiode dit strafbaar feit hebben gepleegd.

De strafmaat

Bij het bepalen van de strafmaat houdt de rechtbank rekening met de ernst van het strafbaar feit, het strafrechtelijk verleden van de beklaagden, hun eventueel schuldinzicht en hun persoonlijkheid.

Beklaagden hebben geen schuldinzicht en beseffen niet dat een bouwovertrading een ernstig feit is. Het overtreden van de “*wetgeving*” ruimtelijke ordening is in eerste plaats een pecuniair misdrijf ten nadele van de goede ruimtelijke ordening en de burger die zich wel aan de regels houdt.

Gelet op het bovenstaande is de volgende straf wettig en passend :

OM DEZE REDENEN,
DE RECHTBANK :

Gelet op de artikelen :

- 11, 12, 14, 31, 32, 34, 35, 36, 40, 41 der wet van 15 juni 1935;
- 1 en 3 wet 5 maart 1952 gew. door wet van 24.12.1993 en wet 7.02.2003;
- 28 en 29 wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen;
- 162, 194, 195 van het wetboek van strafvordering;
- 2, 40, 50, 66 van het strafwetboek;
- 1, 2, 99, 146, 147, 148, 149, 153, 160, 161, 171, 197, 204 Decreet van 18.05.1999 zoals gewijzigd door artt. 16, 36, 38 en 64 Decreet van 26.04.2000 en door artt. 7, 8, 9 Decreet van 4 juni 2003;
- 2, 3 en 4 wet van 26 juni 2000 en wet 30 juni 2000 en de Koninklijke Besluiten van 20 juli 2000 in uitvoering van voormelde wetten;
- EU-verordening nr. 1103/97 van de Raad van 17 juni 1997;
- EU-verordening nr. 974/98 van de Raad van 3 mei 1998;

door de voorzitter ter terechtzitting aangewezen;

Rechtsprekend op tegenspraak :

Veroordeelt **elke beklaagde** voor de tenlastelegging zoals geactualiseerd, tot een geldboete van 300/40,3399 euro verhoogd met 1990 deciemen, hetzij: **1 487,36 euro** of een vervangende gevangenisstraf van 50 dagen ingevolge art. 40 SW.

Veroordeelt beide beklaagden hoofdelijk tot de kosten van de strafvordering belopend tot heden: 174,00 EUR en ieder tot een vergoeding van 25 EUR overeenkomstig art. 91 K.B. 28 december 1950 zoals gewijzigd door art. 1 K.B. 23 december 1993 en door KB. 11.12.2001.

Verplicht elke beklaagde tot betaling van een bijdrage van tien euro + 45 deciemen = telkens 55 euro tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden.

De herstellvordering

De rechtbank is hic et nunc niet in de mogelijkheid om aan de Hoge raad voor het herstelbeleid een advies te vragen, aangezien het huishoudelijk reglement van dit orgaan nog niet werd goedgekeurd door bevoegde minister / Vlaamse raad.

De rechtbank dient derhalve over de herstellvordering te beslissen.

Beklaagden hebben geen subjectief recht op een vergunning. De overtreder heeft namelijk geen subjectief recht op een regularisatie of erkenning van zijn strafbare daad.

Het toepassen van de meerwaarderegel is in casu volledig inopportuun, gelet op de weigering van de bevoegde overheden om een vergunning te verlenen.

De strafrechter is derhalve verplicht te oordelen over de herstellvordering.

De herstellvordering is afdoend gemotiveerd en beoogt de goede ruimtelijke ordening.

Tot deze herstellvordering werd beslist door de bevoegde instanties met inachtneming van de substantiële vormvoorschriften. Er blijkt niet dat de beslissing werd genomen met machtsafwending, machtsoverschrijding of miskennis van enig beginsel van behoorlijk bestuur. De herstellvordering strookt dan ook met de wet. Zij moet dan ook worden ingewilligd zoals nader bepaald in het beschikkend gedeelte van dit vonnis.

De argumentatie die door beklaagden wordt ontwikkeld om tot een ander oordeel te komen, overtuigt de rechtbank niet. De rechtbank wil daarbij vooreerst benadrukken dat de beklaagden er blijkbaar doch verkeerdelijk van uitgaan dat een herstellvordering (bestaande in het herstel in de vorige staat) voor inbreuken die geen onaanvaardbare hinder veroorzaken voor de omwonenden per definitie kennelijk onredelijk is. Dat is niet het geval. De herstellvordering beoogt de goede ruimtelijke ordening, dit is het algemeen belang.

Beveelt op vordering van de gemachtigde ambtenaar (thans Gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur) of van het college van Burgemeester en Schepenen, het herstel van de plaats, nader omschreven in de betichting, in haar oorspronkelijk staat door het slopen van alle bouwwerken op het perceel, dit zijn én de resten van de voormalige woning én de volledige nieuwbouwwerken. Immers deze laatste zijn op zulke ingrijpende wijze verweven met de overblijfselen van de voormalige woning dat enkel een sloping van alle bouwwerken (oude én nieuwe) een volledig herstel inhouden;

Het slopen van een constructie houdt in dat niet enkel de bovenbouw, doch ook de eventuele funderingen/vloerplaat verwijderd worden. Verder dienen de afbraakmaterialen afgevoerd te worden en dient de bodem in de oorspronkelijke staat hersteld te worden;

Bepaalt de termijn van herstel op één jaar beginnend op de dag volgend op de dag waarop onderhavig vonnis in kracht van gewijsde is getreden;

Voor het geval de plaats niet vrijwillig in de vorige staat wordt hersteld binnen de gestelde termijn, beveelt dat de gemachtigde ambtenaar, thans Gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur of het college van Burgemeester en Schepen van ambtswege in de uitvoering van het vonnis kan voorzien voor wat het herstel betreft, onder zijn leiding en toezicht van de eerste daartoe aangezochte gerechtsdeurwaarder, deze desnoods bijgestaan door de openbare macht;

Zegt dat wie het vonnis doet uitvoeren, gerechtigd is de van de herstelling van de plaats afkomstige materialen en voorwerpen te verkopen, te vervoeren, op te slaan en te vernietigen op een gekozen plaats;

Zegt voor recht dat de veroordeelden gehouden zijn tot alle uitvoeringskosten, te verminderen met de opbrengst van de verkoop van de materialen en voorwerpen; Verklaart de uitvoeringskosten invorderbaar op vertoon van een staat of afrekening, begroot en invorderbaar verklaard door de beslagrechter;

Zegt dat de herstelmaatregel wordt opgelegd onder verbeurte van een **dwangsom van honderd euro (€ 100)** - lastens beide beklaagden in solidum - per kalenderdag vertraging in het voltooid herstel van de plaats in de vorige staat en dit vanaf de dag volgend op de laatste dag van de gestelde hersteltermijn;

Houdt de burgerlijke belangen aan.

Aldus uitgesproken in openbare terechtzitting op 16 november 2005.

Aanwezig :

- , alleenzetelend rechter;
- , eerste substituut- procureur des Konings;
- , griffier.